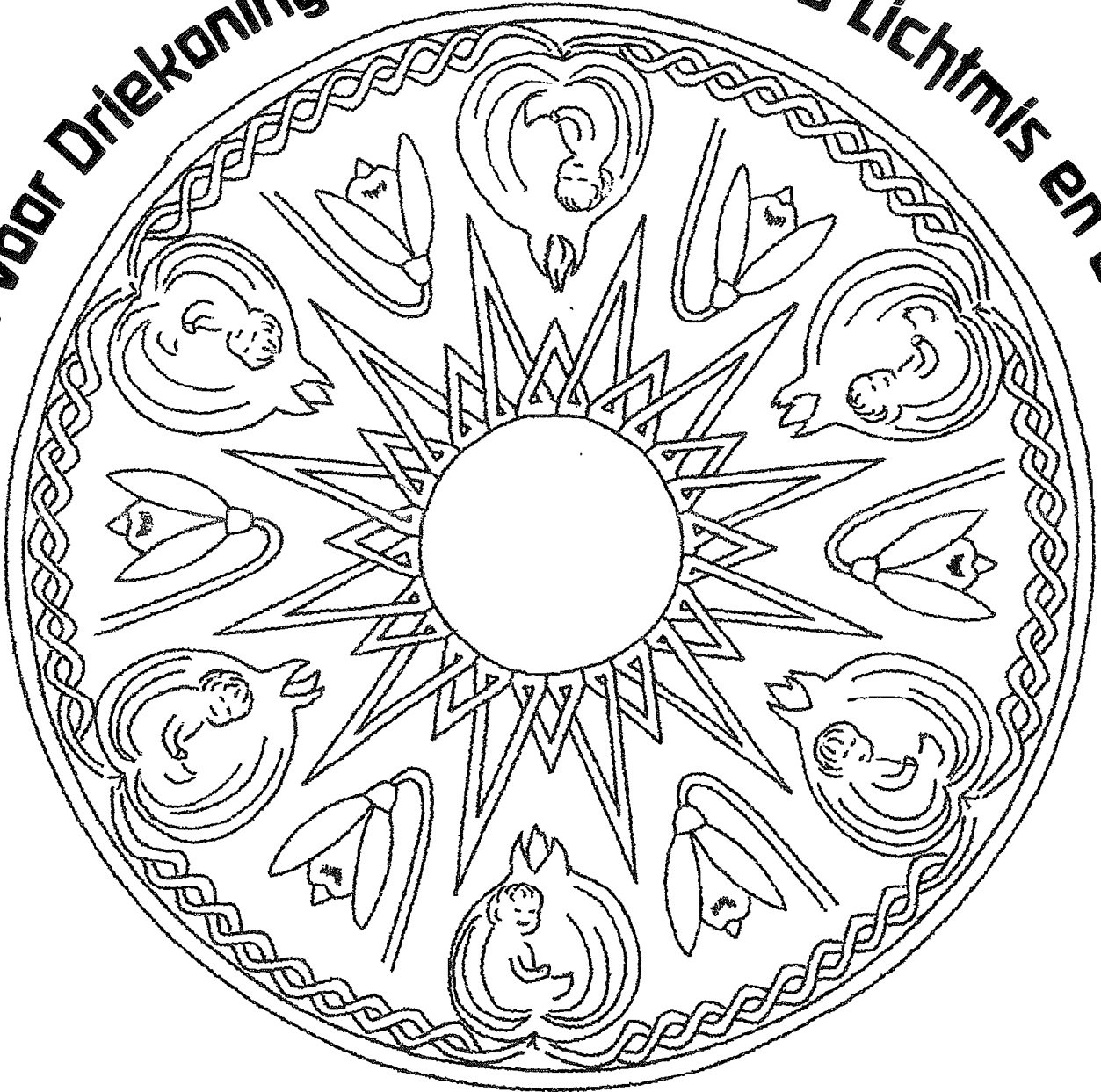

Liedjes voor Driekoningen, Winter, Maria Lichtmis en de Lente.

Samengesteld door Marjan Huijsser en Yolenthe Cornelisse

Daar waren eens drie Koningen.

1. Daar wa- ren eens drie Ko- nin- gen, Ko- nin- gen,
Ko- nin- gen, daar wa- ren eens drie Ko- nin- gen.

2. De eerste heette Melchior ...
3. Hij bracht het Kindje 't rode goud ...
4. De tweede heette Balthasar ...
5. Hij bracht aan 't Kindje wierrook zoet ...
6. De derde heette Kaspar-goed ...
7. Hij bracht aan 't Kindje myrrhe ...
8. Daar waren eens drie Koningen ...

Drie Koningen, geef mij een nieuwe hoed.

Drie Ko- nin- gen, drie Ko- nin- gen geef mij een nieu- we hoed. Mijn
ou- de is ver- sle- ten. Mijn moe- der mag 't niet we- ten. Drie
Ko- nin- gen, drie Ko- nin- gen geef mij een nieu- we hoed.

Daar kwamen drie Koningen met een ster.

1. Daar kwa- men drie Ko- nin- gen met een ster.
Zij kwa- men van Oost- en zij kwa- men van ver.

2. Zij kwamen de hoge berg op gegaan.
Zij vonden de sterre daar stille staan.
3. Wel sterre gij moet er zo stille niet staan.
Gij moet er met ons naar Betlehem gaan.
4. Naar Betlehem binnen die schone stad.
Waar Maria met haar klein Kindeke zat.

Daar kwamen drie Koningen met een ster/ Nu wiegen al wij.

1. Daar kwa-men drie Ko-nin-gen met een ster. Ref: Nu wie-gen, nu wie-gen nu
wie-gen al wij. 1. Uit vreem-de lan-den, het was zo ver! Ref: Nu wie-gen al wij, toen
wa-ren zij blij, al on-ze troost en ons toe-vloed: 't Is Ma-ri-a zoet.

2. Zij kwamen de hoge berg opgegaan. Zij zagen de sterre klaar stille staan.	6. 'Al ben ik zwart, ik ben wel bekend: Ik ben de koning van Oriënt.'
3. 'Och sterre, ge moet er zo stille niet staan! We moeten nog 't avond naar Betlehem gaan!	7. Zij gingen toen, met hun grote trein naar betlehem, dat stedeke klein.
4. De sterre ging voren, ze volgden er naar, Totdat ze bij koning Herodes waar.	8. Zij hebben vol ere ne grote ootmoed Dat kindeke jesus zo vriend'lijk gegroet.
5. Herodes die sprak met een vals hart: 'Hoe ziet er de jongste van U zo zwart?'	9. Zo kleine kind, zo grote God: Een zalig Nieuwjaar verleen' ons God!

De ster moet ommegaan.

De ster, de ster moet om-me-gaan, wij moe-ten van-a-vond nog
ver-der gaan, wij moe-ten van-a-vond nog ver-der gaan.

De wijzen uit het Oosten.

De wij-zen uit het Oos-ten za-gen de ster. Zij za-ten op ka-
me-len, zij kwa-men van heel ver. De wij-zen tra-den bin-nen en
kniel-den neer. Zij leg-den hun ge-schen-ken bij het Kind-je neer.

A la berline postiljon!

Wij ko- men van Oos- ten, wij ko- men van ver. A la ber-
li- ne pos- til- jon! Wij zijn er drie ko- nin- gen met een
ster. A la ber- li- ne pos- til- jon. Van cher a- mi, tot in de knie. Wij
zijn drie ko- nings kin- de- ren. Sa, pa- ter trok naar Ven- de- lo, van cher a- mi!

Maria en Jozef vluchten naar 't Egypte land.

1. Ma- ri- a en Jo- zef vluch- ten naar 't E- gyp- te land, de
En- gel des He- ren wijst hen daar- heen met zijn hand, om te wij- ken
voor 't ge- weld, dat He- ro- des had be- steld.

2. Het kindeke Jezus neemt zij in haar armen,
Zij rijdt op een ezel en die stapt nu heel gedwee
Over bergen, door woestijn, tot ze in Egypte zijn.

Toen Maria met haar kindje.

1. Toen Ma- ri- a met haar kind- je haas- tig vlucht- te door het bos,
bo- gen zich de wil- de win- den en het sneeuw- de op het mos.

2. Helder licht glanst allerwegen van haar stralend aangezicht,
In haar voetstap op de wegen bleef nog lang een gouden licht.

Sneeuwvlokje, witrokje.

1. Sneeuw- vlok- je, wit rok- je waar kom je van- daan?
Ik kom uit de wol- ken naar be- ne- den ge- gaan.

2. Kom neer op mijn handen, kleine lieflijke ster,
Je brengt ons een groetje van de hemel zo ver.

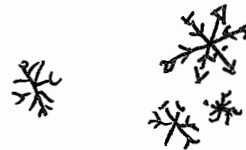

Zacht daalt de sneeuw.

Zacht daalt de sneeuw naar be- neê, bo- ven het land en de zee.
Stra- len de ster- ren vol pracht: dit is de hei- li- ge nacht.

Kleine witte vlokjes.

Klei- ne wit- te vlok- jes dwarr'- len in het rond. Dek- ken zacht de plan- ten toe tot de len- te komt.
Ma- ken saam een de- ken op de har- de grond.

Sterre vlockjes dalen.

Ster- re vlock- jes da- len, tot- ter aer- de sacht. Dat aen't sluim- 'rend
Saed- jen dec- king wierd ge- bracht. Sal het een- mael mach- tig groei- en,
sul- len bon- te bloe- men bloei- en? Har- ten, waecht, o waecht!

Kind'ren en sneeuwvlokken.

Sneeuw-vlok-je wit, sneeuw-vlok-je zacht, komt ge-daald uit stil- le nacht. Waar van- daan?
Waar van- daan? Van de wol- ken, van de ster- ren, van de he- mel hoog- te ver- re, lie- ve kind'- ren
ko- men wij aan. Wij zwe- ven zo stil en blij. Van eng'- len ver- tel- len
wij. Met kla- re ster- ren- schijn de aar- de dek- ken wij toe.

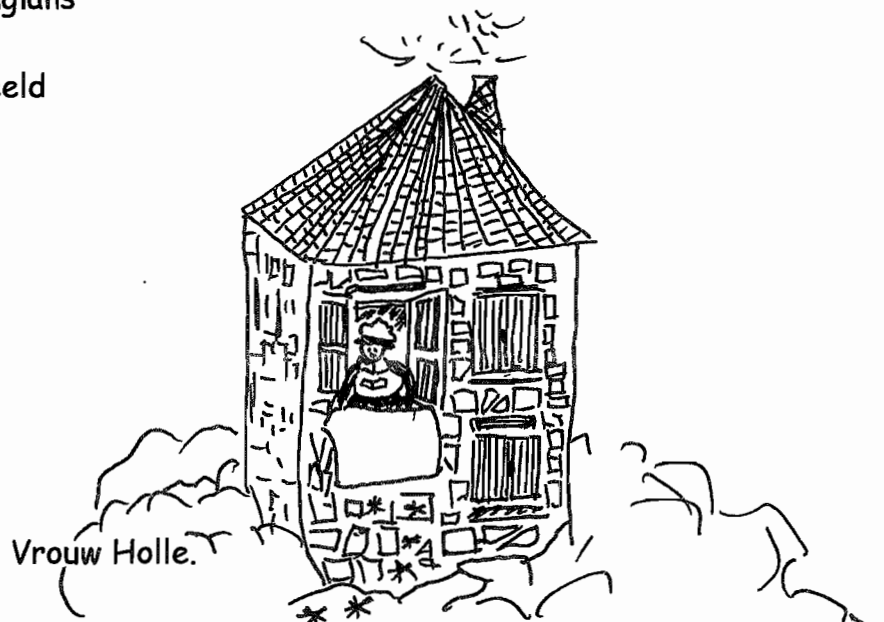
De Wortelkindertjes.

Tus- sen wor- tels van de bo- men, lig- gen kind'- ren stil te dro- men.
Moe- der Aar- de houdt de wacht, in de donk'- re win- ter- nacht. Ont-
waak, ont- waak! Aan 't werk nu lie- ve kind'- ren klein, want spoe- dig zal het len- te zijn!

Maria lichtmis.

Kom, neem je lichtjes in de hand,
Kom naar buiten met je licht.
Nu de zon weer rijst en de dag weer lengt,
Krijgt natuur een nieuw gezicht.
In de herfst stak je je kaarsje aan
In het donker van de knol.
Van harte door de kerst gesterkt
Schijnt het nu zo liefdevol.

Kom water, neem ons licht in je op,
Laat het schijnen in je stroom.
Laat het stralen saam' met sterren glans
In de groei van elke knop.
Draag ons kleine licht als spiegelbeeld
Naar het grote licht omhoog,
Dat zon en maan en hemelboog
Het beamen met hun schijn.

1. De vlok-ken dwarr'- len zacht- jes neer en * bui- ten bloeit de * Kerst- bloem teer. Vrouw
Hol- le gaat daar heen en weer, snor- re, wiel- tje, snor- re.

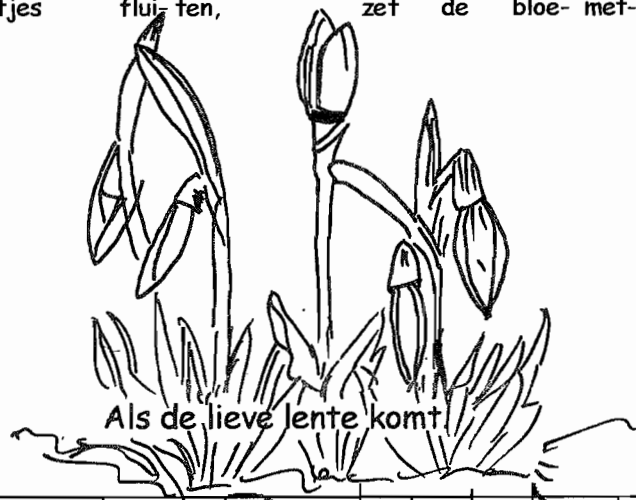
2. De maan gluurt over wolkenrand,
Wijst haar de weg in 't witte land.
Zij kijkt waar nog een lichtje brandt.
Snorre, wiertje, snorre.
3. Dan staat zij stil en kijkt heel goed
Wie er het wiertje snorren doet:
Wie vlijtig spint beloont zij goed.
Snorre, wiertje, snorre.

Er liggen bolletjes in de grond.

Er lig-gen bol-let-jes in de grond te sla-pen, te sla-pen. Er
lig-gen bol-let-jes in de grond o-ver-al in't rond.
Wak-ker wor-den, wak-ker wor-den, al-le vo-gel-tjes zing-en,
al-le vo-gel-tjes flui-ten, zet de bloe-met-jes bui-ten!

Als de lie-ve len-te komt, al-le bloem-pjes bloei-en.
Rood, o-ran-je, paars en geel, o, wat zijn het er toch veell!
Als de lie-ve len-te komt, al-le bloem-pjes bloei-en.

Crocusbolletje, kom eens uit je holletje.

Cro-cus bol-le-tje, kom eens uit je hol-let-je
Met je bloemp-jes paars en geel, op je dun-ne steel.

Maart roert zijn staart.

Maart, maart, maart, maart roert zijn staart. Laat Ko-ning Win-ter nu maar gaan maak
voor het zon-net-je ruim baan, geen nat-te sneeuw, geen ijs, geen kou, maar
Cro-cus-jes geel en vi-ool-tjes blauw. Len-te, len-te kom nu gauw, we
heb-ben geen zin meer in de kou. Maar maart roert zijn staart, trekt
er zich niets van aan of de zon of de kou-de nu ko-men of gaan.

Blauw viooltje.

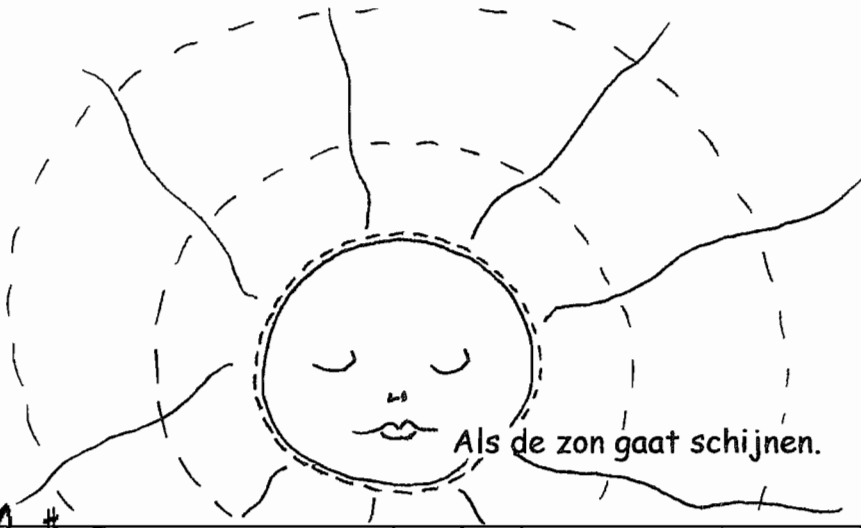

Blauw vi-ool-tje, blauw vi-ool-tje, in mijn len-te-tuin-tje klein.
't Zal geen u-ren nu meer du-ren dan zal 't Pa-sen, dan zal 't Pa-sen zijn!
of: len-te len-te

De hazelaar.

1. De ha-ze-laar, de ha-ze-laar hangt vol met gou-den staart-jes. De
Wil-gen-kat-jes ko-men ook en bloei-en als het maart is.

2. Die februari is een guit; hij strooit met bonte lappen,
Brengt nu al bloempjes aan de sturik en bellen aan de kappen.

Als de zon gaat schijnen.

Als de zon gaat schijnen, 't duister doet verdwijnen,
 En de bloempjes wakker kust, dan ontwaak ook ik met lust.
 'k hoor de vogels fluiten, ga je mee naar buiten?
 'k roep dan met een blijde lach: 'Dag lief zonne-tje, goeie dag!'

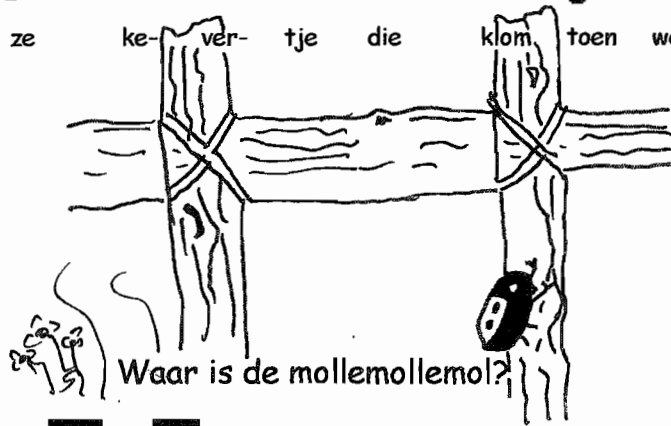

De lente komt.

De lent-te komt de len-te komt al sluim' rend nog de vel- den. Ons
 kwam een bloem' ken uit de sneeuw dat zoe- te nieuws ver- mel- den.

Hanzepanze kevertje.

Han- ze- pan- ze ke- ver- tje die klom eens op een hek.
Neer viel de re- gen, die spoel- de Hans- je weg!
Op kwam de zon, die maak- te Hans- je droog.
Han- ze- pan- ze ke- ver- tje die klom toen weer om- hoog.

Waar is de mol- le- mol- le- mol? Waar is de mol? En de mol is hier niet,
en de mol is daar niet, waar is de mol- le- mol- le- mol?
Waar is de mol? En de mol is in zijn holl!

Lammetje, lammetje, lammetje.

Lam- me- tje, lam- me- tje, lam- me- tje, kom toch eens o- ver mijn dam- met- je.
Lam- me- tje lief, lam- me- tje klein, wil je wel mijn vriend- je zijn?

De winter is vergangen.

Die win-ter is ver-gan-gen, ik zie des mei-en schijn. Ik
 zie de bloem-kens han-gen, des is mijn hart ver-blijd. In
 ge-nen groe-nen da-le daar is't ge-noeg-lijk zijn. Daar
 zin-get die nach-te-gal-le, en zo me-nig vo-gel-kijn.

Groei, groei, zaadje klein.

1) Groei, groei, zaad-je klein. Uit de donk-'re gron-den. Al-tijd ho-ger,
 al-tijd op, tot ten laatst je groe-ne top 't zon-licht heeft ge-von-den.

2) Bloemknop, bloesemknop,
 Wiegel in de winden,
 Als je je blaadjes openvouwt,
 Altijd verder openvouwt,
 Kan de zon je vinden.

3) Bloempje, bloempje fijn,
 Ga je blaadjes sluiten.
 Alle vogels zwijgen nu,
 Ook de zon gaat slapen nu.
 Donker wordt het buiten.

Kom mee naar buiten allemaal.

Kom mee naar bui-ten al-le-maal, dan zoe-ken wij de Wie-le-waal want
 ho-ren wij die mu-zi-kant dan is't voor-jaar weer in't land. Du-del
 djo klinkt zijn lied, du-del- djo klinkt zijn lied, du-del- djo en an-ders niet!

2) Hij woont in 't dichte eikenbos, gekleed in gouden vederdos.
 Daar jodelt hij op zijn schalmei, tovert onze harten blij!
 Dudeldjo klinkt zijn lied, dudeldjo klinkt zijn lied, dudeldjo en anders niet.

Op de eerste lentedag.

1. Op de eer-ste len-te dag, vraag ik aan m'n moe-der of mijn jas uit mag.
'Nee, het is nog veel te fris, wacht maar tot het zo-mer is!

1. Op de tweede lentedag,
Vraag ik lekker toch niet of m'n jas uit mag.
Om de hoek, als zij niets ziet,
Gaat m'n jas uit, anders niet!
2. Op de derde lentedag,
Hoef ik niet te vragen of m'n jas uit mag.
Snipverkouden, tsjoe! 't Is heus,
'k Trek m'n jas op tot m'n neus!

Ik weet dat de lente komt!

Ik weet dat de len-te komt, ik weet het nu heel ze-ker. Ik
weet dat de len-te komt. Waar-om, waar-om, waar-om? Wie
heeft je dat ver-teld? Het lamme-tje, het lamme-tje wie heeft je dat ver-teld? Het lam-met-je in het veld!

- 2) veulen-tje
- 3) kuiken-tje
- 4) bigge-tje
- 4) kalf-je